

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΚΑΙ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΤΟΥ ΠΑΓΚΑΛΟΥ

Ο Πάγκαλος εδήλωσε προγραμματικώς:

«Θ' αποκαταστήσω την γαλήνην εν τῷ Κράτει διὰ τῆς κανονικῆς λειτουργίας τῶν νόμων καὶ τῆς ἰσότητος πρὸς πάντας.

Δι' ἐμὲ θὰ ὑπάρχουν μόνον πολῖται. Δὲν γνωρίζω οὔτε βενιζελικούς, οὔτε ἀντιβενιζελικούς, οὔτε δημοκρατικούς, οὔτε βασιλόφρονες. Ὅλοι εἶναι ἐν δι' ἐμέ. Καὶ ἐλπίζω, πιστεύω μᾶλλον, ὅτι ὅλοι θὰ ἐργασθῶν διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς Πατρίδος καὶ θὰ ἐνισχύσουν τὴν Κυβέρνησιν μου, ἥτις θὰ ἐπιδιώξῃ τὴν δημιουργίαν νέας καταστάσεως, πρὸς ἀνακάθαρσιν τῆς Χώρας, καὶ ἥτις (νέα κατὰστασις) θὰ ἐξαφανίσῃ τὸ ὑπάρχον χάσμα μετὰ τοῦ Λαοῦ. Θὰ φανῶ ὅμως ἐξ ἄλλου ἀμείλικτος πρὸς πάντα, ὅστις θὰ παρεμβάλλῃ προσκόμματα εἰς τὸ ἔργον τοῦτο!

«Μετὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ μου: τὴν γεφύρωσιν τοῦ χάσματος, τὸν κατάρτισμόν Στρατοῦ ἱκανοῦ ν' ἀντιμετωπίσῃ τὰ πάντα, μὴ ἔχοντος ὅμως κατακτητικὰς βλέψεις, ἀλλὰ τὴν περιφρούρησιν τῶν ὑπὸ τῶν Συνθηκῶν διαγεγραμμένων συνόρων καὶ δικαιωμάτων (τῆς Ἑλλάδος), ἐγώ, ὡς προσερχόμενος ἐκ τοῦ Στρατοῦ, οὐδεμίαν πλῆξιν (θὰ) ἔχω θέσιν εἰς τὴν πολιτικὴν. Εἶμαι μάλιστα ἀποφασισμένος ν' ἀποσυρῶ ἐντελῶς καὶ τοῦ δημοσίου βίου καὶ τοῦ στρατιωτικοῦ.»

Αὐτὰ ἐληγγέλη ἐν γενικαῖς γραμμαῖς ὁ νέος Πρωθυπουργὸς τῆς σημερινῆς Ἑλλάδος. Αὐτὸ εἶναι τὸ πρόγραμμά του, πρὸ γραμμα καλὸν καὶ ἄγιον, ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἐπαγγελίας μέχρι τῆς ἐκτελέσεως ὑπάρχει μεγάλη ἀπόστασις. Καὶ κάποιος Νικ. Πλαστήρας, πτωχὸς συνταγματάρχης ἀλοῖτε καὶ ἤδη ἀντιστρατήγος καὶ πλουσιώτατος, ἐληγγέλη τὸν «ὑπεράνω πάνθων καὶ κομμάτων» ἀρχηγὸν τῆς Ἐπανστασίας τοῦ 1922, καὶ ὅμως, ἔβου ἡχθῆκε στὸν Βενιζελισμόν καὶ ἐν αἵμα!

Εἴναι ἂν ἡδὲ διαίτησις μερίστη ἀπόστασις μετὰ τὸν

μορφωμένον ἀντιστρατήγουν Παγκάλου καὶ ἐνὸς ἀξέστου συνταγματάρχου Πλαστήρα, ἀλλὰ τὸ περιβάλλον τοῦ Ὑπουργείου Παγκάλου μετὰ τοῦ ὁποίου ὑπάρχει καὶ κάποιος Κούνδουρος ἐμποδιστὴς, θὰ ἀφήσῃ τὸ χεῖρ τοῦ Παγκάλου νὰ κυβερνᾷ τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὰς ἐπαγγελίας αὐτοῦ; Ἰδοὺ τὸ ζήτημα!

Ἐχομεν πεποιθήσιν εἰς τὴν εὐκρίνειαν τοῦ Παγκάλου, ἀλλ' οὐδεμίαν πεποίθησιν ἔχομεν εἰς τὸ περιβάλλον του, τὸ ὁποῖον εἶναι βουτηγμένον εἰς τὴν κομματισμὸν καὶ τὸ πάθος.

Ἐδύνατο νὰ εὕρῃ ὁ ἐπαναστάτης νέος Πρωθυπουργὸς Στρατηγὸς Πάγκαλος ἐκλεκτὸν περιβάλλον διὰ τὴν Κυβερνήσιν του, ἀλλὰ δὲν τὸ ἠθέλησε, προτιμήσας νὰ συμφυρῇ ὅπως ὅλοι οἱ προκατοχοὶ τοῦ Πρωθυπουργοῦ ἀπὸ τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1922 καὶ ἐντεῦθεν, μετὰ τῶν ἀδ' ἀλλάκτων στοιχείων, εἴτε βενιζελικῶν, εἴτε δημοκρατικῶν. Ἀλλ' ὁποῖος ἀνακατεῦσαι μετὰ πῖτον τὸν τῶν οἱ κόιτες!

Τὸ πρῶτον ἔργον τοῦ Ἐπαναστάτου Πρωθυπουργοῦ ἐπρεπε νὰ εἶναι ἡ ἀμέσος διαλύσις τῆς νόθου καὶ ἀμαρτωλῆς Βενιζελοδημοκρατικῆς Συνελεύσεως, τὸ ὁποῖον θὰ ἐπράττειν ἀσφαλῶς ἐὰν δὲν ἐλάμβανε ψήφον ἐμπιστοσύνης. Ἀνδρῶπις, ὁ ὁποῖος ἐνόμισεν ὅτι μετὰ τὴν ὑπάρχουσαν Συνέλευσιν καὶ τοὺς διαφόρους Κουνδούρους, τοὺς ὁποῖους συνέλεξε περὶ ἑαυτὸν, θὰ πραγματοποιήσῃ τὸ ἀνωτέρω πρόγραμμά του, δέον ἐστὶν ἀποβαρῶς.

Εἴθε τὰ διαφυσθῶμεν ὑπὸ τῶν πραγμάτων!

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΣΥΜΒΑΛΙΑ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἐπαιρείου Ἡπειρωτικοῦ Συνδέσμου, ἐκπροσωπούμενον ὑπὸ τῶν ἀνταξίων αὐτοῦ κ. κ. Γ. Μαντοπούλου, ἱατροῦ, προέδρου, καὶ Δ. Α. Ζώτου, δικηγόρου Γελοῦ Γραμμικτῶς του, προσέβη κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τῆς προκλήτου Κυβερνήσεως Μηγαλοπούλου εἰς

τὰς ἐξῆς παρῃπειρωτικὰς ἐνεργείας:

1) Ἀνέπτυξε, ἐνώπιον τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας, τὰ δίκαια τῶν Ἡπειρωτῶν δημοδιδασκάλων καὶ ἐξήτησεν ἀπ' ἐνὸς μὲν βελτίωσιν τῆς οἰκονομικῆς θέσεώς των, ἀπ' ἑτέρου δὲ τὴν διαβάθμισιν τῶν τριτοβαθμίων, δημοδιδασκάλων ὡς ὑπουργικῶν ἀκολούθων, τὸ δὲ Ὑπουργεῖον ἀνεγνώρισε τὸ προτεθέν, ἀδίκχημα εἰς τὸν δημοδιδασκαλικὸν Κόσμον τῆς Ἡπείρου καὶ ὑπεσχέθη τὴν διόρθωσιν αὐτοῦ.

2) Ἀνέπτυξεν ὡσαύτως εἰς τὸν Ὑπουργὸν τοῦτον, ὡς Ὑπουργὸν καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, τὴν μερίστην ἀνάγκην τῆς πληρώσεως τῆς καλῆς θέσεως τῆς Μητροπόλεως Παραμυθίας, ἀπὸ τῆς πρὸ ἔτους διὰ τὰ γνωστὰ ἐπεσόδια τῶν Φιλιππῶν ἀποχωρήσεως ἐτεῦθεν τοῦ Μητροπολίτου κ. Νεοφύτου, διὰ τοῦ θεολόγου Παν. Ἀρχιμανδρίτου κ. Προκοπίου Σπ. Παπαδοπούλου, καταγομένου ἐκ Φιλιατῶν, καὶ ἀύστου καθ' ὅλα κληρικῶν. καὶ 3) Ἀνέπτυξεν ὡσαύτως καὶ ἐνώπιον τοῦ τότε Πρωθυπουργοῦ, ὡς Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν, τὴν ἀνάγκην τῆς πληρώσεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Θρόνου τῆς Παραμυθίας καὶ τὰς μεγὰς ἀρετὰς τοῦ προτεινομένου ὡς ὑπαφηγίου Μητροπολίτου τοῦ Παν. κ. Προκοπίου δὲ δὲ κ. Πρωθυπουργὸς διέταξε ἀμέσως νὰ διαβιβασθῇ ἡ ἀπαιτούμενη ὑπόδειξις εἰς τὸ Ὁκουμενικὸν Πατριαρχεῖον διὰ τὸν διαρισμὸν τοῦ Παν. κ. Προκοπίου ὡς Μητροπολίτου Παραμυθίας.

Εἰδομένη δημοσιευμένην πρὸ ἡμερῶν εἰς τὴν συνάδελφον «Ἡπειρωτικὴν Ἠχώ» τὴν ἀπάντησιν τοῦ κ. Θο. Στέα, εἰς τὸ περὶ Ζαγορησίων ἀρθρον τῆς «Ἐλευθερίας» καὶ μερικώτερον διὰ τὴν χρησιμότητά της ἐν Ἀθήναις «Ἐνώσεως τῶν Ζαγορησίων», ἥς αὐτὸς φαίνεται εἶναι τὸ ἀδρανεῶν κίνητρον.

Μὲ ὅλας τὰς ὑπερτετρακοσίας γραμμάς τῆς ἀπαντήσεως ταύτης δὲν ἠμπόρεσε νὰ πείσῃ ὁ κ. Στέας οὔτε ἡμᾶς οὔτε ἄλλον τινὰ περὶ τῆς μέχρι τοῦδε ἐπιφελούς διὰ τὸ Ζαγόριον ἐργασίας τῆς «Ἐνώσεως...» του, οὔτε καὶ ἐν τῷ μέλλοντι. Ἐξακολουθοῦμεν νὰ φρονούμεν ὅτι «ἐν τῇ Ἐνώσει ἡ Ἰσχύς» καὶ ὅτι πᾶς Ἡπειρώτης, παρῃπιδιμῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ, οφείλει νὰ συντρέξῃ ἀνεξαρτήτως τινὸς τὸν Πανεπιστημικὸν Σύνδεσμον. Ὁ «Πανεπιστημικὸς Σύνδεσμος» Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, ἂν καὶ πρὸ ὀλίγων μόνον μηνῶν συστάσῃ ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τὴν του μορφῇ, ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ὁδοὺν, ἐφροδοσαν ὅλην τὴν Ἡπείρον, ἥς ἐκλεκτότατον μέλος τυγχάνει τὸ Ζαγόριον.

Δὲν μᾶς δεικνύει τὰ «Ἐργα

καὶ τὰς Ἡμέρας» τῆς «Ἐνώσεως...» του, ἀπ' ἧς ἰδρῶθη αὐτὴ; Γνωρίζει τὰ πολλὰ καὶ ποιήματα ζητήματα καὶ συμφέροντα τοῦ Ζαγορίου; Τίνος ἐξ ὧν αὐτῶν ἐπελήφθη ἡ «Ἐνωσις...» του; Γνωρίζει ὅτι τὸ Ζαγόριον εὐρίσκεται εἰς προκατακλυσμαῖαν ἐποχὴν ἀπὸ ἀπόψεως ὁδῶν καὶ ὅτι ὅλοι οἱ οἰδοῖμοι του εἰναι τῆς ἐποχῆς τοῦ Δευκαλίωνος; Γνωρίζει ὅτι οἱ Ζαγορησῖοι εἶχαν διὰ τῶν δάση ἐπὶ Τουρκίας καὶ ἐπὶ Ἑλλάδος τοὺς ἀμφισβητοῦνται; Γνωρίζει ὅτι οἱ σημερινοὶ Ζαγορησῖοι εἶναι ραγιαῖδες τῶν τσιελεγκάδων, καὶ τῶν σκυλιῶν τῶν τσιελεγκάδων ἀκόμη; Καὶ ἐὰν τὰ γνωρίζῃ νὰ μᾶς πῇ: τί ἐκάνε ἡ «Ἐνωσις...» του;

ΑΝΕΧΩΡΗΣΕΝ εἰς Ἀθήνας ὁ Γενικὸς Επιθεωρητὴς τῶν Ὑπουργείων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶς Γενικῆς Διοικήσεως τῆς Ἀντικῆς Θράκης κ. Σπύρος Δάσιος, ἐπίλεκτον ἄλλοτε μέλος τῆς ἐλληνικῆς Δημοσιογραφίας.

Ἡ ἐνεργηθεῖσα ὑπὸ τοῦ κ. Δάσιου ἐπιθεωρήσις, ἀνρὸς ὁσὺδερεστώτατος, πεπαιραμένου καὶ εὐσυνειδητοτάτου, ἔχομεν πλήρη πεποίθησιν, ὅτι πολλὰ τὰ κακὰ καίμενα θὰ διορθώσῃ. Ὁ κ. Δάσιος εἶδεν, ἐξέτασεν, ἀνταξίφη. Πρώτην φωνὴν καὶ ἡμεῖς ἡσθάνθημεν νὰ διέλθῃ ἐξ Ἰωαννίνων Ἐπιθεωρητῆς καὶ αὐτὸς εἶναι μόνον ὁ κ. Δάσιος, ἄνθρωπος τοῦ καθήκοντος καὶ τῆς ἀκρας ἀντιλήψεως καὶ εὐθυδικίας.

ΓΕΝΟΜΕΝΗΣ γενικῆς ἐκλογῆς πρὸς καταρτιστὸν ἐνιαίου Βορειοηπειρωτικοῦ Συλλόγου, κατόπιν τῶν ἀντιρρήσεων τῶν κ. κ. Καλλία, δικαστικοῦ κ' ἡτῆρος, καὶ Χρ. Χατζημιχάλη ἀποστράτου συνταγματάρχου τοῦ Πεζικοῦ, ἐξελέγησαν οἱ Βορειοηπειρωτῆται κ. κ. Π. Φιλιππίδης, καθηγητῆς, Πρόεδρος, Δ. Πανίδης, Διευθυντῆς τοῦ «Κήρυκος», ἀντιπρόεδρος, Κ. Δούσης, μουσικοδιδάσκαλος, ἀ' γραμματεὺς, Γ. Φίλιος, συμβολαιογράφος β' γραμματεὺς, Β. Ράμμος, κτηματίας, ταμίας, καὶ Σύμβουλοι: Χαρ. Δονάτος, καθηγητῆς, Εὐάγ. Κολοβός, ξενοδόχος-διδασκαστὴς, Φ. Χαρίτος, λογιστὴς Δήμου Ἰωαννίνων καὶ ἄλλοι. Παπαδόπουλος. Ἀπέτυχον δὲ κατὰ κράτος οἱ κ. κ. Καλλίας δὲ Γεν. Γραμματεὺς καὶ Χρ. Χατζημιχάλης ὡς Πρόεδρος, ἐφ' ᾧ καὶ μνησθόντες, κατήγγειλαν τὴν γενόμενὴν ἐκλογὴν ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου Ἰωαννίνων, ὡς μὴ ἐπὶ ἐπὶ ἰσὺν κατὰ τὸν Νόμον ὁρίζόμενα.

Εἰς Ζήτησιν τῇ 19 Ἰουλίου 1925 Ἀξιοῦμεν κ. Διευθυντὰ τῆς «Ἐ-

